



DICTATS SUPERIOR

12

Un hotel a Bombai

En arribar a l'hotel vaig ser rebut per un porter disfressat de príncep indi, amb faixa roja i turbant roig, que em va guiar a l'interior de l'immens edifici. L'habitació era impressionant de debò. La meua maleteta estava damunt d'un escambell de corda, la banyera era ja plena d'aigua i d'espuma, jo m'hi vaig ficar dins i després em vaig embolicar amb una tovallola de lli. Les finestres s'obrien sobre la mar; ja era quasi completament de dia, i la vida de l'Índia recomençava la seua agitació de formiguer. Les pesades cortines de vellut verd corrien flonges i suaus com un teló de teatre, jo les vaig córrer sobre el paisatge i l'habitació era ja només penombra i silenci. El brunzir peresós i reconfortant del gran ventilador em va bressolar, a penes el temps de pensar que també allò era un luxe superflu perquè a l'habitació hi havia una climatització perfecta.

Font: Antonio Tabucchi, *Nocturn a l'Índia*, Bromera, Alzira, 1999 (3^a ed.) (traducció de Joan Francesc Mira) (adaptació); p. 36-37

Nombre de mots: 151

Observacions: text narratiu; dificultat sobretot amb el lèxic, les esses, les bes i les ves, els accents...